

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11398/2023
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Весне Субић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Снежана Марић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради стицања без основа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 474/22 од 13.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 474/22 од 13.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 474/22 од 13.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13386/2018 од 07.09.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено у поднеском тужиоца од 05.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име дуга плати 1.343.000,00 динара у појединачниом новчаним износима и са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због измакле добити исплати 1.343.000,00 динара са затезном каматом од 03.02.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, није дозвољено објективно преиначење тужбе учињено у поднеску тужиоца од 09.11.2018. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 474/22 од 13.10.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака, потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, а преиначено решење о трошковима поступка, садржано у ставу четвртим изреке, тако што је тужилац обавезан да туженој на име трошкова парничног поступка плати 97.500,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да суд о истој одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата стеченог без основа (основни тужбени захтев) односно накнада штете због измакле добити (евентуални тужбени захтев), у ситуацији када је тужена одбила захтеве тужиоца за коришћење подстицајних средстава за подршку развоју органске производње у 2010. и 2011. године, према Уредби о коришћењу подстицајних средстава за подршку развоју органске производње у 2010. години и Уредби о коришћењу подстицајних средстава за подршку развоју органске производње у 2011. години, јер је установљено да се против тужиоца води истражни поступак, а који поступак је касније правноснажно окончан ослобађањем тужиоца од оптужби. Нижестепени судови су одлучили одбијањем како основног, тако и евентуалног тужбеног захтева, полазећи од тога да околност да се тужилац бавио одређеном делатношћу и испуњавао законом прописане услове, не значи аутоматски и да би исти, као учесник у конкурсу, добио наменска средства, будући да је то само могућност која зависи од низа фактора, пре свега од расположивости средстава у буџету РС. Побижана пресуда донета је применом одговарајућих одредаба материјалног права - члана 189. став 1. ЗОО и члана 210. став 1. ЗОО и у складу је са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда у тумачењу и примени наведених норми. Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Вредност предмета спора побијаног дела у износу од 1.343.000,00 динара је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је меродавна за дозвољеност ревизије у смислу наведене одредбе.

Из наведених разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић